

st-lčiny k uplatnění dotčené námitky, nýbrž zamítl ji také z důvodů věcných a dlužno proto zkoumati, zda učinil tak právem. V tom směru namítá stížnost, že rozšíření Mýtné ulice není nutno, což prý dokazuje skutečnost, že před parc. č. 2371 jest ulice Mýtná ještě užší a přece rozšíření její na tomto místě nebylo projektováno, a to patrně z toho důvodu, že tato parcela a dům na ní stojící je vlastnictvím města Bratislavy. Není-li však před tímto domem a parcelou, kde ulice Mýtná je ještě užší než před domem st-lčiným, nutno její rozšíření, tím méně je to nutno před jejím domem, který od domu města Bratislavy je vzdálen jen 20 m, a kde ulice je ještě širší než před domem města Bratislavy. Jako vadu řízení vytýká stížnost, že nař. rozhodnutí se o této námitce, vznesené již v řízení správním, ani slovem nezmiňuje. Výtku tuto shledal nss důvodnou.

Jak z obsahu odvolání st-lčina je zřejmo, bránila se v něm st-lka proti navržené regulaci ulice Mýtné v podstatě stejnou námitkou, jakou uplatňuje nyní ve stížnosti. Žal. úřad však s touto námitkou v nař. rozhodnutí nijak se nevypořádal. Tím znemožnil st-lce řádnou obranu a nss bezpečné přezkoumání nař. rozhodnutí co do jeho zákonitosti. V tomto jeho nedostatku nutno spatřovati podstatnou vadu řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.490.

Knihovny obecní. — Samospráva obecní: * Hájití zájmy knihovny národnostní menšiny vůči obci (in concreto proti stanovení dotace na knihovnu v obecním rozpočtu) jest legitimována jen knihovní rada, nikoliv jednotliví příslušníci oné národnostní menšiny.

(Nález z 10. září 1936 č. 14.095/36.)

V ě c: František T. a Adolf T. v Podmoklech (adv. Dr. Ladislav Rašín z Prahy) proti rozhodnutí zem. výboru v Praze z 20. září 1933 o příspěvku obce na menšinovou knihovnu.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Obec. zastupitelstvo města Podmokel, usnávajíc se ve schůzi 19. května 1933 na obecním rozpočtu na rok 1933, zařadilo do hlavy XI. odd. 9 k úhradě schodku německé veřejné knihovny a čítárny částku 117.850 Kč, na českou knihovnu menšinovou pak příspěvek v částce 14.140 Kč.

Odvolání, jež proti tomuto usnesení podali František a Adolf T. a v němž se domáhali, aby příspěvek na českou knihovnu byl zvýšen na onu částku celkového rozpočtu knihovního, která odpovídá počtu příslušníků této národnosti v obci žijících, zamítl cestou instančního rozhodování nař. rozhodnutím konečně i zem. výbor v Praze v podstatě z důvodu, že preliminovaná položka převyšuje povinnost zákonem stanovenou — 70 h za každého příslušníka národnostní menšiny — a že ani zákon č. 430/1919 Sb., ani vládní nařízení č. 607/1919 Sb. neobsahují ustanovení o poměrném rozdělení příspěvku, který obec poskytuje knihovně nad uvedenou mez zákonnou.

Nss, maje rozhodovati o stížnosti těchto rekurentů do tohoto rozhodnutí podané, musil nejprve zkoumati, zda jsou legitimováni před nss rozhodnutí zem. výboru naříkati.

St-lé ve stížnosti výslovně neoznačují, v jaké relaci si stěžují. St-l František T. jest označen sice jako městský radní, v této relaci by mu však stížní legitimace nepřislušela (srov. Boh. A 587/20 a j.). Jako poplatníci si zřejmě nestěžují. Z obsahu námitek je patrné, že vystupují před nss jako příslušníci národnostní menšiny v obci, na jejíž veřejnou knihovnu nebylo dostatečně v rozpočtu pamatováno. Než v tomto jejich postavení legitimace ke stížnosti jim nepřisluší.

Zákon o veřejných knihovnách obecních z 22. července 1919 č. 430 Sb. ve svém § 7 zřídil zvláštní samostatný orgán — knihovní radu —, kterou v § 8 vybavil určitými právy a povinnostmi. Podle poslední věty § 7 je pro menšinovou knihovnu zříditi zvláštní knihovní radu, a všichni její členové musí býti příslušníky oné národnostní menšiny, pro niž se knihovna zřizuje. Podle čl. 38 vlád. nař. č. 607/1919 Sb., vydaného k provedení cit. zákona, každý příslušník národnostní menšiny v obci má právo stěžovati si okr. sboru osvětovému do složení knihovní rady. Jen v tom směru může jednotlivý člen menšiny uplatňovati práva, která mu vyplývají z příslušenství k určité národnostní menšině v obci. Jinak na místě jednotlivce podle vůle zákona nastupuje nový orgán zvláštní — knihovní rada —, která bude jednati jménem menšiny. V § 8 d) dává se jí výslovně právo »hájití zájmy knihovní vůči vydržovateli«. Je-li podle ustanovení § 2 vydržovatelem menšinové knihovny politická obec, a je-li nejživějším zájmem knihovní rady, aby vydržovatelka plnila příspěvkovou povinnost v § 5 uloženou, je jasné, že podle zákona jen knihovní rada byla povolána k tomu, aby se domáhala zařazení zákonné dotace na menšinovou knihovnu v rozpočtu obecním, a že jen knihovní rada mohla by zanedbání této povinnosti se strany obce před nss uplatňovati. St-lům jako příslušníkům národnostní menšiny v obci nárok takový nepřisluší, i bylo jejich stížnost s hlediska ustanovení § 2 zákona o ss odmítnouti pro nepřípustnost.

Č. 12.491.

Mimořádná opatření poválečná: I. Nárok na náhradu přihlášené válečné škody nevznikl poškozenému tím, že mu byla poskytnuta výpomoc podle vlád. nař. č. 556/1920 Sb. — II. Vlád. nař. č. 106/1931 Sb. neposkytuje straně právního nároku na státní příspěvek k úhradě této škody.

(Nález z 11. září 1936 č. 13.899/36.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 11.309/34.

Věc: Helena S. v Parkáni (adv. Dr. Tibor Schwarz z Prahy) proti rozh. mezimin. komise podle vlád. nař. č. 106/1931 Sb. při min. vnitra z 22. září 1933, intim. výměrem min. vnitra z 3. října 1933, o státním příspěvku k úhradě válečné škody.